

D'uns mesos ençà el Butlletí d'Esquerra Republicana de Catalunya no ha aparegut. I avui, al comengament d'any nou, reprenem altra vegada la publicació d'aquest modest organ d'expressió per a fer sentir la nostra veu i per a fer comprendre que malgrat totes les dificultats, ells que romanem fidels als ideals d'Esquerra Republicana de Catalunya no abandonem ni la tasca ni l'esperança.

Hem de dir, en honor a la veritat, que això no és tant fàcil com sembla. Si bé la bona voluntat existeix, si el desig de la major part dels nostres amics és que no s'abandoni cap de les posicions i dels principis que anem aguantant d'ençà de fa tants anys, pocs són els que es donen compte que les coses no s'arreglen pas amb bones paraules ni amb bons desitjos.

Durant una colla d'anys, la Departamental del Sena ha anat aguantant ferm i demostrant arreu que Esquerra Republicana de Catalunya era un Partit viu i desitjos d'anar endavant en la lluita per la llibertat de la nostra terra i pel benestar dels catalans. Altres Departamentals han fet, n'estem segurs, una tasca semblant, però la major part d'aquests esforços han estat fets en ordre dispers, cada un del seu costat, sense una relació prou forta per a fer possible de considerar el conjunt de Departamentals com a expressió total del Partit.

Això però no pot continuar així. I ens felicitem que els organismes superiors del nostre Partit ho hagin compres i hagin pres les disposicions oportunes per a fer roviure l'Esquerra en tant que Partit coordinat i no en tant que unitats disperses. Serà això possible? Nosaltres bé ho esperem i pensem que amb la bona voluntat de tots els militants i organismes arribarem a trobar les normes pràctiques que ens permetin una actuació veritat eficaç i duradera.

Hem de dir però que la solució trobada no ens satisfà totalment. Nosaltres preferim que ben aviat es pugui convocar un Congrés del Partit a França on es parli de tots els problemes posats al nostre Partit, es determini, en el possible, la línia exacta a seguir, i s'elegeixi, com es fou en el memorable Congrés de Toulouse, el Consell Directiu encarregat de portar a terme, a França, les decisions del Congrés. Creiem, a més, que un Partit per a ésser eficaç ha de tenir un mínim de centralització en el que fa referència a la direcció i que això cal anar-ho a buscar en una discussió ampla i clara en la qual cada delegat exposi les avantatges del que ell prefereix i es doni compte, a l'ensiem, dels inconvenients que això comporta.

No obstant, nosaltres acceptem amb tot entusiasme, les decisions preses pel Consell Directiu a França i considerem que l'ampliació feta del Consell Directiu ho ha estat amb el desig de reforçar en el màxim l'agrupament de voluntats actives que possibilitin, més tard, un recobrament total de l'estructura del nostre Partit, cosa que gairebé havíem arribat a perdre.

Es d'aquesta manera que refarem l'Esquerra i li donarem aquell visatge de lluita per Catalunya i per l'aveng social que fou la pedra fonamental de la seva creació i ha d'ésser l'espero que ens porti a la victòria i al recobrament de la Patria.